

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 19.00 + Višnjic Ivan god. i Petar

UTORAK – 19.00 + Tuđan Stanislav

SRIJEDA – 19.00 + Novosel Vilim god. i Terezija

ČETVRTAK – 19.00 + Hrman Ivan i Jelica, rodit. Hrman i Sačić

PETAK – 19.00 + Buhin Ivan i rodit. i ob. Tuđan Ivana

SUBOTA - u 19.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 6. USKRSNA

7.30 + Lacko Ivan i Terezija

9.30 + Mikulić Ćiril, Novosel Ivan i roditelji

11.00 + **SV. POTVRDA** - župna misa

Župni vjeronauk: za prvopričesnike i firmanike po dogovoru!

U utorak (5. svibnja) u 18.00 ispit firmanika!!!

U subotu (9. svibnja) u 16.00 ispovijed za firmanike, kumove i roditelje!

Svibanjska pobožnost – svakoga dana prije sv. mise u 18.25!

Dječji zbor - nedjelja u 10.00! Ministranti – subota u 19.00!

Župna statistika za mjesec travanj 2015:

Kršteni: Petar Višnjic (Nikola i Maja Požgaj), David Gobac (Matija i Petra r. Mikulić), Gabi Moravec (Goran i Jelena r. Hodak), Ema Bobek (Nikola i Tajana r. Hren), Fran Tuđan (Davor i Romina r. Balić), Jan Županić (Marin i Štefica r. Brzeska).

Umrli: Slavica Skupnjak r. Jerešić (r. 1940.), Petar Novosel (r. 1934.), Franjica Jagačić r. Vincek (r. 1929.), Darko Roško (r. 2008.), Bartol Tuđan (r. 1928.), Ana Mraz r. Štefanić (r. 1938.).

Vjenčani: Denis Skupnjak i Maja Rogina

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VII.

broj 23 (336)

3. svibnja 2015.

5. VAZMENA NEDJELJA

*Prva poslanica svetoga Ivana apostola
I Iv 3, 18-24*

Dječice,
ne ljubimo riječju i jezikom,
već djelom i istinom.
Po tom ćemo znati da smo od istine.
I umirit ćemo pred njim srce svoje
ako nas ono bilo u čem osuđuje.
Jer Bog je veći od našega srca i znade sve.
Ljubljeni, ako nas srce ne osuđuje,
možemo zaufano k Bogu.

I što god ištemo,
primamo od njega
jer zapovijedi njegove čuvamo i činimo
što je njemu drago.

I ovo je zapovijed njegova:
da vjerujemo u ime Sina njegova Isusa Krista
i da ljubimo jedni druge
kao što nam je dao zapovijed.
I tko čuva zapovijedi njegove,
u njemu ostaje, i On u njemu.

I po ovom znamo da on ostaje u nama:
po Duhu kojeg nam je dao.

*Evangelje
po Ivanu
Iv 15, 1-8
Ovo je
zapovijed njegova:
da vjerujemo i ljubimo.*

VJERUJMO BOGU, SVOM SPASITELJU!

Nekom se čovjeku u snu ukaza Spasitelj. Gospodin mu reče da za njega ima posao koji mora obaviti i pokaza mu veliki kamen koji je stajao ispred kuće. Objasnio mu je što mora činiti: gurati kamen svom svojom snagom. Čovjek je to radio iz dana u dan. Mnogo se godina mučio od sunčeva izlaska od zalaska, gurajući nepomični kamen svom snagom.

Svake je večeri čovjek lijegao zabrinut i iscrpljen, osjećajući da je cijeli dan istrošio uzalud.

Vidjevši da čovjek pokazuje znake obeshrabrenja, davao se odluči umiješati.

Počeo je ga je savjetovati: „Već predugo vremena guraš taj kamen i još se nije pomaknuo. Zašto se mučiš radi ničega? Ionako ga nikad nećeš pomaknuti.“

Tako je, uvjerivši čovjeka da je zadatak nemoguć i osuđen na propast, učinio da izgubi skoro svu srčanost i hrabrost.

„Zašto bih se toliko mučio oko ovoga?“ pomislio je čovjek. „Jednostavno ću uložiti nešto malo vremena, uz minimum truda, i to će biti sasvim dovoljno.“

I tako je to namjeravao učiniti, no, ipak je odlučio pomoliti se i iznijeti svoje brige Gospodinu.

„Gospodine“, reče, „dugo sam i naporno radio u Tvojim službi, ulažući svu svoju snagu da obavim ono što si od mene zatražio. Pa ipak, nakon sveg ovog vremena, nisam pomaknuo kamen ni milimetar. U čemu griješim? Zašto ne uspijevam?“

Gospodin mu, sažalivši se, odgovori: „Prijatelju, kad sam tražio od tebe da mi služiš, rekao sam ti da guraš onaj kamen svom svojom snagom, što si i uradio. Nijednom nisam spomenuo da očekujem da ćeš ga pomaknuti. Tvoj zadatak je bio da guraš. I sada, dolaziš k meni, iscrpljen i istrošene snage, misleći da nisi uspio. No, je li zaista tako? Pogledaj se. Tvoje ruke se snažne i mišićave, leđa nabijena i preplanula, koža na dlanovima je očvrtnula, a noge su ti postale krupne i čvrste. I tvoje su mogućnosti sada daleko veće nego ranije. Nisi pomaknuo kamen, no tvoj poziv je bio da budeš pokoran i da guraš, da vježbaš svoju vjeru i povjerenje u moju mudrost. To si uspio. Ja ću sada, prijatelju moj, pomaknuti kamen.“

Često, kad čujemo Božju riječ, želimo koristiti vlastiti um kako bi odgonetnuli što On želi, a zapravo ono što Bog od nas traži je jednostavno: poslušnost i povjerenje u Njega.

Isus je bio jasan i konkretan: bez Njega ne možemo ništa. A s Njim možemo učiniti i dobiti sve što zaištemo. Zato, na sve načine trebamo vježbati vjeru koja pomiče planine, no ipak je uvijek Bog onaj koji to zapravo čini.

PRIČA O ZECU

Na obronku gorske vrleti, ispod sjenovite izbočine, bilo je sklonište jednog zeca. Oko njega su visjele mnoge ledenice sve do ulaza u brlog. One su s divljenjem gledale kako zeko blaženo spava odjeven u svoje toplo bijelo krzno. Potkraj zime na stijenu iznad brloga, na rub pukotine, dopuzala je jedna uporna ledenica.

"Zar ti ne misliš na odlazak?" - upita je jednog dana borić iz susjedstva.

"Nikamo ja ne idem. Ostajem. Cijelu sam zimu slušala hvalospjeve o proljeću i njegovim bojama, ljetu i njegovu blještavilu, o vjetriću koji sve miluje, o radosti koje donose trava i cvijeće, o divnom plavom nebu... Zašto i ja ne bih upoznala sve te čari? Odlučila sam ostati cijelo proljeće, možda i ljetu!"

Kad je zatopilo, ledenica se odvojila od pukotine i uz prasak pala u kamenu usjeklinu u koju sunce nijedno dopiralo, pa je iz nje mogla mirno promatrati divotu o kojoj su joj toliko pripovijedali. No osjetila je da je pala na nešto neobično.

"Oprostite, nisam Vas vidjela. Ako dopustite, predstaviti ću se, ja sam ledenica, posljednja zimska ledenica."

"Drago mi je. Ja sam metak, prvorazredni metak za lovačke puške. Našao sam se ovdje slučajno. Moj gospodar me je izgubio kad je nedavno bio u lovu. Zec je imao sreće, nebu može zahvaliti što se nisam spustio niz puščanu cijev." Metak je grub i ohol. Na sve je gledao ubojito.

"Ali što ti je zec učinio?"

"Ništa, kriv je što je zec, a ja sam načinjen da ubijam zečeve!"

Kako je već bilo toplo, zec je izašao da nađe nešto za jelo. Ledenica je činila sve da se ne otopi, pa se stiskala sve dublje u pukotinu hladne stijene. Htjela je pod svaku cijenu vidjeti cvijetove divljeg šimšira, alpske zvijezde, nježne izdanke trave, nebo vedro i jasno u blještavilu kristalne svjetlosti.

Jednog se jutra probudila, ali metka više nije bilo. Na stijeni su ostali otisci ljudskih stopa. Popodne se u planini začuo pucanj. Podvečer se u skrovište dovukao jadni zec s ranom koja je krvarila. Ledenica je bila potresena i cijelu je noć probdjela uza nj.

"Žedan sam!" - vapio je nesretni zeko. Ona se bez oklijevanja približila samom rubu pukotine i, dodirujući topli rub stijene, počela se topiti. Na zečevu su ranu padale svježije spasonosne kapi krijepeći mu i suha usta.

"Tko to gore plače?" – upitao je začuđeni zec i podigao glavu. No ledenica mu nije mogla odgovoriti. Sva se istopila. Svjetovi divljeg šimšira, alpske zvijezde, nježni izdanci zelene trave, čisto i vedro nebo u blještavilu kristalne svjetlosti nije joj bilo ni na kraj pameti. Svu tu ljepotu nikada neće vidjeti.

"Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje."